DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KRAKOWIE

Kraków, dnia 19 kwietnia 1967 r. **Nr 5**

TREŚĆ:
Poz.:

20

UCHWAŁA Nr IX/47/67 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KRAKOWIE

z dnia 30 marca 1967 r.

w sprawie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony mienia społecznego w województwie krakowskim.

Wojewódzka Rada Narodowa działając na postawie art. 3, ust. 2, pkt 1, art. 5, art. 27, ust. 1 i 2, art. 35, ust. 2 oraz art. 69 w związku z art. 68, pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172), po zapoznaniu się z informacjami Prezesa Sądu Wojewódzkiego, Prokuratora Wojewódzkiego, Komendanta Milicji Obywatelskiej Województwa Krakowskiego i Przewodniczącego Kolegium Karno-Administracyjnego przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w sprawach dotyczących porządku, bezpieczeństwa publicznego i ochrony mienia społecznego oraz po wysłuchaniu stanowiska reprezentowanego w tej sprawie przez Komisję Administracji i Porządku Publicznego WRN postanawia, co następuje:

§ 1. Wojewódzka Rada Narodowa ocenia pozytywnie działalność organów powołanych do utrzymania ładu, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony własności społecznej stwierdzając ich osiągnięcia, zwłaszcza w zakresie:

— poprawy stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego,
— zwiększenia wykrywalności przestępstw,
— aktywności w podejmowaniu różnych działań profilaktycznych i
— rozwijania szerokiej akcji popularyzowania zasad porządku na drogach.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza równocześnie, że mimo tych osiągnięć, społecznie nie są jeszcze wystarczające wyniki w szczególności:

— w zakresie właściwego zabezpieczenia obiektów i ochrony mienia społecznego w zakładach pracy,
— w stwarzaniu warunków sprzyjających bezpieczeństwu na drogach,
— w zwalczaniu alkoholizmu,
— w zapobieganiu przestępstwom i wykroczeniom o charakterze chuligańskim,
— w dziedzinie opieki nad nieletnimi.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzka Rada Narodowa uważa za konieczne podjęcie przez rady narodowe i inne organy państwowe, instytucje, przedsiębiorstwa i organizacje społeczne kompleksowych wysiłków zmierzających do dalszej poprawy sytuacji w tym zakresie.

§ 2. Celem zabezpieczenia pełnej ochrony mienia społecznego należy w szczególności podjąc następujące czynności zmierzające do dalszego polepszenia sytuacji w tym zakresie poprzez:

1) usprawnienie przez kierownictwo jednostek gospodarki uspołecznionej organizacji pracy i obiegu dokumentacji, przestrzeganie zasady ilościowego i wartościowego rozliczania osób materialnie odpowiedzialnych, należyte zabezpieczenie powierzonego pieczy pracowników mienia społecznego, prowadzenie w tym zakresie systematycznej kontroli wewnętrznej oraz sprawowanie przez jednostki nadrzędne wymaganego prawa nadzoru, w ramach którego winny one pociągać do odpowiedzialności nie wykonujących powyższych obowiązków,

2) należyte zabezpieczenie przez kierownictwo zakładów pracy ochrony przed włamaniami i pożarami: składów, magazynów, biur, maszyn, urządzeń, obiektów itp., wzmożenie kontroli stanu bezpieczeństwa w tym zakresie oraz dokonywanie przez właściwe rady narodowe systematycznych analiz i ocen stanu bezpieczeństwa pożarowego,

3) właściwy pod względem kwalifikacji zawodowych i moralnych dobór pracowników odpowiedzialnych za ochronę mienia społecznego i zarząd tym mieniem,

4) wzmożenie oddziaływania organizacji społecznych i zawodowych na kierownictwo zakładów pracy w zakresie realizacji zadań wymienionych wyżej w pkt 1) i 2),

5) lepszy dobór kadry pracowników sp-ni „Dozór Mienia", ponieważ dotychczasowa kadra nie daje pełnej gwarancji należytego zabezpieczenia powierzonego jej pieczy mienia społecznego,

6) należyte wykorzystywanie przez jednostki gospodarki uspołecznionej i ich organy nadzorcze informacji uzyskanych od organów MO, Prokuratury, Sądów i Kolegiów KA dla likwidacji warunków sprzyjających przestępczości i zapobiegania szkodom w mieniu społecznym,

7) skoordynowanie prowadzonej przez MO, Prokuraturę, Kolegia i Sądy akcji spotkań środowiskowych dla popularyzacji prawa oraz wskazywania źródeł i warunków sprzyjających przestępczości gospodarczej.

§ 3. Celem osiągnięcia dalszej poprawy w dziedzinie porządku i bezpieczeństwa publicznego konieczne jest:

1) wzmożenie służby patrolowej MO w miastach i osiedlach przemysłowych oraz w ośrodkach turystycznych,

2) uzupełnienie składów i ożywienie działalności komitetów ORMO, dalszy rozwój tej organizacji, zwiększenie zainteresowania gromadzkich i miejskich rad narodowych oraz komitetów blokowych i osiedlowych działalnością i wykorzystaniem ORMO dla utrzymania porządku publicznego,

3) uświadomienie kierowników wycieczek, wczasów świątecznych itp., imprez turystyczno-wypoczynkowych przez instytucje i organizacje społeczne podejmujące te akcje o ciążącej na kierownikach odpowiedzialności za poszanowanie porządku i bezpieczeństwa przez uczestników tych imprez,

4) wyznaczenie przez organy rad narodowych odpowiednich miejsc na kąpieliska i lepsze oznakowanie terenów kąpielisk,

5) wzmożenie przez rady narodowe oraz organizacje społeczne i młodzieżowe akcji uświadamiającej w zakresie dotyczącym rozbrajania terenu z ukrytej amunicji, materiałów wybuchowych i broni, co przyczyni się do poprawy stanu bezpieczeństwa i zmniejszy liczby wypadków wśród dzieci i młodzieży,

6) stałe rozwijanie działalności społecznych komisji pojednywawczych i sądów społecznych w zakładach pracy, zwłaszcza tam, gdzie istnieje szczególna potrzeba ich oddziaływania, umacniania ich autorytetu i stwarzania im korzystnych warunków działania, aby rósł wpływ sądów społecznych na kształtowanie wśród ludności socjalistycznych zasad współżycia społecznego.

§ 4. Dla osiągnięcia poprawy bezpieczeństwa ruchu na drogach należy przedsięwziąć realizację następujących zadań:

1) dokonanie przez organy komunikacji i gospodarki komunalnej prawidłowej segregacji ruchu miejskiego poprzez ulepszanie systemu oznakowania ulic, rozbudowę chodników zwłaszcza w miastach i osiedlach, trwałe oznakowanie i prowadzenie konserwacji przejść dla pieszych, szybkie usuwanie niebezpiecznych uszkodzeń dróg, wyznaczanie parkingów,

2) wyciąganie najostrzejszych konsekwencji przez dyrekcje baz transportowych i przedsiębiorstw dysponujących transportem w stosunku do własnych pracowników odpowiedzialnych za stan techniczny taboru niesprawnego technicznie, a także za zlecanie wyjazdów kierowcom w stanie nietrzeźwym bądź wskazującym na spożycie alkoholu oraz za nie prowadzenie kontroli trzeźwości powracających do baz kierowców,

3) zwiększenie częstotliwości i podniesienie poziomu kontroli stanu technicznego pojazdów samochodowych w szczególności kontroli prowadzonych na terenie baz trasportowych przez pracowników wydziałów komunikacji, funkcjonariuszów MO oraz kontrolerów baz transportowych i przedsiębiorstw,

4) polepszenie przekazywania informacji przez kolegia karno-administracyjne wydziałom komunikacji dotyczących osób ukaranych za prowadzenie pojazdów w stanie wskazującym na spożycie alkoholu, celem wykorzystania ich przez te wydziały przy wydawaniu decyzji o pozbawieniu uprawnień do prowadzenia pojazdów,

5) zabezpieczenie sprawnego przeprowadzania ekspertyz na zawartość alkoholu w krwi u kierowców prowadzących pojazdy w sanie wskazującym na spożycie alkoholu,

6) rozważanie przez prezydia rad możliwości wprowadzenia nocnego lub wczesno-rannego zaopatrywania w towar placowek handlowych i przedsiębiorstw zbytu w większych ośrodkach miejskich, celem zapewnienia płynności ruchu i zwiększenia bezpieczeństwa na ulicach,

7) utworzenie wojewódzkiej poradni specjalistycznej dla prowadzenia badań lekarskich kandydatów na kierowców zawodowych oraz prowadzenia okresowych badań specjalistycznych dla zatrudnionych kierowców, których stan zdrowia i zdolności psychofizyczne wzbudzają wątpliwości,

8) wprowadzenie przez DOKP w Krakowie sygnalizacji świetlnej na wszystkich niestrzeżonych przejazdach kolejowych o dużym nasileniu ruchu oraz zlikwidowanie istniejących wzdłuż torów kolejowych ścieżek dla ruchu pieszych,

9) rozwijanie szeroko zakrojonej akcji społecznej mającej na celu: zapewnienie porządku i bezpieczeństwa na drogach, zachowanie pełnej dyscypliny społecznej w przestrzeganiu przepisów o ruchu drogowym i podniesienie poziomu kultury zachowania się na drogach przez wszystkich użytkowników dróg, przy czym w akcji tej winny w większym stopniu uczestniczyć organizacje społeczne zajmujące się sprawami ruchu drogowego, związki zawodowe, wszystkie zakłady pracy posiadające tabor samochodowy, a także szkoły w ramach realizacji zajęć wychowania obywatelskiego.

§ 5. W celu zwalczania szerzącego się alkoholizmu jest konieczne:

1) wzmożenie przez organy państwowe i kierownictwo zakładów pracy, organizacje społeczne i zawodowe konsekwentnego stosowania środków porządkowych, dyscyplinarnych i statutowych w stosunku do pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej i członków organizacji społecznych, którzy używają alkoholu podczas pracy lub w miejscu pracy oraz nadużywają go z okazji organizowania imprez, uroczystości i w innych okolicznościach,

2) skoordynowanie i wzmożenie kontroli administracyjnej przez organa prezydiów rad narodowych, a przez komisje rad narodowych wespół ze związkami zawodowymi — społecznej kontroli placówek handlowych i zakładów gastronomicznych w zakresie przestrzegania przepisów o zwalczaniu alkoholizmu,

3) zaostrzenie represji karnej i karno-administracyjnej za naruszanie przepisów o zwalczaniu alkoholizmu, a w szczególności za: prowadzenie pojazdów w stanie wskazującym na spożycie alkoholu lub w stanie nietrzeźwości, zakłócanie w takim stanie porządku publicznego, uchylanie się od leczenia odwykowego, podawanie alkoholu osobom znajdującym się w stanie nietrzeźwym, nielegalną produkcję alkoholu i nielegalne prowadzenie wyszynku, oraz za znęcanie się pod wpływem alkoholu nad członkami rodziny; w tym ostatnim przypadku również zwiększenie zainteresowania zakładów pracy i organizacji społecznych,

4) ograniczenie liczby zezwoleń udzielanych organizatorom zabaw na prowadzenie wyszynku napojów alkoholowych szczególnie w tych powiatach, w których dużo jest popełnianych przestępstw w stanie nietrzeźwości przeciwko życiu i zdrowiu, a mianowicie w: oświęcimskim, olkuskim, chrzanowskim, wadowickim, żywieckim, miechowskim, nowotarskimi nowosądeckim oraz nie udzielanie zezwoleń organizacjom, na których zabawach miały miejsce wymienione przestępstwa,

5) ożywienie działalności komisji społeczno-lekarskich do spraw przymusowego leczenia alkoholików i stosowanie w szerszym zakresie przez te komisje skierowań do przymusowego leczenia odwykowego, przy równoczesnym zwiększeniu liczby miejsc dla nałogowych alkoholików w zamkniętych zakładach leczniczych,

6) zorganizowanie w możliwie krótkim terminie izb wytrzeźwień w Tarnowie oraz Chrzanowie bądź Jaworznie,

7) uzyskanie dodatkowego limitu inwestycyjnego na budowę zakładu odwykowego dla alkoholików z funduszów pochodzących z dopłat do napojów alkoholowych,

8) wystąpienie do Ministra Handlu Wewnętrznego o rozważenie możliwości wprowadzenia takiego sposobu ustalania wynagrodzeń pracowników zakładów gastronomicznych, aby sprzedaż alkoholu nie miała wpływu na wysokość wynagrodzenia zasadniczego i premii.

§ 6. W walce z przestępstwami i wykroczeniami o charakterze chuligańskim Wojewódzka Rada Narodowa uważa za konieczne:

1) dalsze wzmożenie ścigania i zaostrzania represji karnej,

2) pobudzanie społeczeństwa do przyjmowania aktywnej postawy w zwalczaniu wykroczeń i przestępstw o charakterze chuligańskim i współdziałania z MO w tej walce,

3) roztoczenie opieki przez kierownictwa zakładów pracy i instytucji, jak też działających tam organizacji społecznych nad zapewnieniem właściwych stosunków międzyludzkich zapobiegających szerzeniu się wybryków chuligańskich w szczególności w hotelach robotniczych, świetlicach i w miejscach pracy; przy równoczesnej trosce o zapewnienie odpowiednich rozrywek,

4) wzywanie przez kolegia k-a przedstawicieli kierownictw zakładów pracy i działających w nich organizacji społecznych celem poinformowania o zapadłych orzeczeniach w przypadkach szerzenia się wśród załogi danego zakładu wykroczeń o charakterze chuligańskim, utrzymanie praktyki organizowania rozpraw wyjazdowych i stosowania kary dodatkowej oraz podawania orzeczeń do publicznej wiadomości.

5) włączenie, w szerszym niż dotychczas zakresie do planów działania organizacji społecznych, a w szczególności ZMS, ZMW, ZHP, LK a także związków zawodowych, komitetów blokowych i osiedlowych — zadań mających na celu zapobieganie wykroczeniom i przestępstwom chuligańskim oraz ich zwalczanie.

§ 7. W celu zapobiegania przestępczości nieletnich i jej zwalczania jest konieczne:

1) dokonanie w terminie do 30 września br. przez organy rad narodowych i organizacje społeczne, zawodowe i młodzieżowe zestawienia potrzeb w zakresie działalności profilaktycznej wśród młodzieży oraz opracowanie na tej podstawie kompleksowego programu działania uwzględniającego określenie środowisk i grup młodzieży wymagającej specjalnej opieki wychowawczej, pomocy w nauce, przygotowania zawodowego, zatrudnienia i zorganizowania wolnego czasu, a przy realizacji tego programu — wpsółdziałanie z Komisjami d/s Wychowania Dzieci i Młodzieży przy Komitetach FJN,

2) skoordynowanie przez prezydia rad narodowych współdziałania pionów administracji szkolnej, kulturalnej i sportowej wraz z organizacjami społecznymi, celem zapewnienia młodzieży zwłaszcza starszej warunków wychowawczo oddziałującej rekreacji; inicjowanie kontroli komisji rad narodowych nad kompleksowym rozwiązywaniem tych zagadnień i okresowe analizowanie przebiegu koordynacji zadań; szersze włączenie się organizacji społecznych, klubów i ognisk sportowych do odpowiednio prowadzonych akcji udostępniania młodzieży świetlic, boisk sportowych, placów gier, urządzeń sportowych itp. by ułatwić organizowanie wolnego czasu młodzieży,

3) przeciwdziałanie szkodliwemu osłabieniu zainteresowania rodziców życiem ich dzieci w okresie przebywania poza domem i ożywienie konkretnego współdziałania nauczycieli z rodzicami i opiekunami w zakresie wychowania dzieci zaniedbanych,

4) inicjowanie przez komisje oświaty i kultury rad narodowych, przy współpracy organizacji społecznych, a szczególnie Związku Nauczycielstwa Polskiego i organizacji młodzieżowych — kontroli zachowania się młodzieży w miejscach i lokalach publicznych w celu zapobiegania szkodliwym społecznie wybrykom młodzieży,

5) organizowanie przez zakłady pracy młodzieżowych brygad i tworzenie ochotniczych hufców pracy i półwolnościowych grup wychowanków zakładów poprawczych przy zakładach pracy oraz roztoczenie przez rady robotnicze i związki zawodowe nad nimi opieki, a przez komisje rad narodowych prowadzenie kontroli wykonania zadań w tym zakresie,

6) tworzenie przy komitetach blokowych i osiedlowych sekcji młodzieżowych i ożywienie działalności już istniejących sekcji zajmujących się organizowaniem wolnego czasu młodzieży na terenie bloku i osiedla; skupienie przy tych komitetach miejscowych działaczy organizacji młodzieżowych i społecznych,

7) organizowanie izb dziecka MO, w celu zapewnienia czasowej opieki dzieciom samowolnie wędrującym, w szczególności zorganizowanie w możliwie najkrótszym terminie Izby Dziecka MO w Zakopanem.

§ 8. Rady narodowe wszystkich stopni zanalizują i ocenią w bieżącym roku zagadnienie porządku i bezpieczeństwa oraz ochrony mienia społecznego, po uprzednim wysłuchaniu informacji organów powołanych do ścigania sprawców przestępstw i wykroczeń. Zagadnienie to winno być również przedmiotem obrad komitetów blokowych i osiedlowych oraz zebrań ludności wsi, przy jednoczesnym uwzględnieniu środków działania, jakie należy podjąć dla zapewnienia spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz harmonijnego współżycia mieszkańców.

§ 9. 1. Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, wszystkim radom narodowym w województwie krakowskim, Komendantowi Milicji Obywatelskiej Województwa Krakowskiego, kierownictwom zakładów pracy, spółdzielniom pracy oraz zaopatrzenia i zbytu.

2. Wnioski wynikające z postanowień niniejszej uchwały zaleca się wykorzystać, stosownie do zakresu ich działania, Prezesowi Sądu Wojewódzkiego i Prokuratorowi Wojewódzkiemu.

3. Zaleca się organizacjom społecznym i zawodowym pełne i wszechstronne uczestnictwo w realizacji postanowień niniejszej uchwały.

§ 10. 1. Złożenie WRN pierwszego sprawozdania z przebiegu realizacji postanowień uchwały winno nastąpić w terminie do dnia 30 grudnia 1968 r.

2. Przed upływem wymienionego terminu właściwe Komisje WRN przeprowadzą kontrole sprawdzające przebieg realizacji postanowień uchwały.

§ 11. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Przewodniczący Obrad: *Fr. Kopeć*
Przewodniczący Prezydium: *J. Nagórzański*

Warunki prenumeraty

Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie na rok 1967

Opłata za prenumeratę Dziennika Urzędowego Woj. Rady Narodowej w Krakowie na rok 1967 wynosi:

rocznie . . . . . 18 zł ze skorowidzem
półrocznie . . . . 10 zł bez skorowidza

Opłatę za prenumeratę należy uiścić z góry do Narodowego Banku Polskiego Oddział IV w Krakowie na konto Nr 708-95-308 Cz. 97 Dział 41 Tytuł 412 § 31, Prezydium W.R.N. Wydział Budżetowo-Gospodarczy, Dochody Dziennika Urzędowego W.R.N. z r. 1966.

Specjalnych rachunków nie wysyła się.

Prenumerata roczna wynosi 18 zł — Półroczna 10 zł

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy do Narodowego Banku Polskiego Oddziału IV Kraków na konto nr 708-95-308 Cz. 97 Dział 41 Tytuł 412 § 31, Prezydium W. R. N. Wydział Budżetowo-Gospodarczy, Dochody Dziennika Urzędowego W. R. N. z r. 1966. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego Wojew. Rady Narod. należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. — Drobne ogłoszenia o utracie dokumentów: ryczałt 10,50 zł od jednego dokumentu oraz po 1,50 zł od każdego dalszego dokumentu.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Adres Redakcji i Administracji „Dziennik Urzędowy W. R. N.", Kraków, ulica Basztowa L. 22

Krakowskie Zakłady Graficzne Zakład Nr 1 — Kraków, Kazimierza W. 95. Zam. 250 24. IV. 1967. 1.800 R-51. Cena zł 0,90